

Já jsem odtamtud utekl...

Dne 18. září jsme se po vyučování vydali autobusem na exkurzi do Památníku holokaustu Romů a Sintů v Hodoníně u Kunštátu. Exkurze se zúčastnili studenti 4. ročníku a oktávy v rámci profesního dějepisu, studenti 3. ročníku a septimy v rámci profesního ZSV a také některé studentky z kvarty.

Ihned po příjezdu mě zaujala energie, kterou areál památníku má. Skládá se z moderní budovy, kde se nachází infocentrum a část expozice, a z areálu bývalého tábora, kde se nachází zrekonstruovaný vězeňský barák, uvnitř nějž je další část expozice, a ohraničené půdorysy ostatních budov, které se v táboře také nacházely. Celý tento areál tak působí uprostřed lesů a luk velmi nevšedně.

Jen co jsme se rozkoukáme, jsme rozděleni na dvě skupiny a každá se vrhá na jinou část programu. Skupina studentů z oktávy a 4. ročníku se vydává do budovy infocentra, přímo do expozice. Zde nás čeká program s názvem Já jsem odtamtud utekl... Příběh Jana Ištvána, jenž jako jeden z mála vězňů úspěšně uprchl z tehdejšího tábora. Dělíme se do pěti skupinek, každá zkoumá jinou část jeho života. Jako výstup pak ve skupině vytvoříme plakát, který obsahuje informace, jež jsme zjišťujeme a posléze i prezentujeme ostatním. Během programu jsme se dozvídáme více o jeho životě, ať už před válkou, nebo i po ní, a o podmínkách, ve kterých byli lidé v táboře nuceni žít. Osobní příběh člověka, který táborem prošel, a nakonec z něj i uprchl, mi pomohl celou událost vnímat mnohem konkrétněji.

Druhou částí programu je komentovaná prohlídka areálu tehdejšího tábora. Pan průvodce Zdeněk Bubeník podává velmi podrobné informace o situaci Romů před válkou, o životě Romů v táboře i o tom, jak vlastně celý tábor vznikl. Navštívíme také zrekonstruovaný vězeňský barák. Ten nám pomáhá ještě blíže si představit, jak těžký život vězni v táboře měli. Nejvíce mě ale zaujala symbolika tyčí, které dnes ohraničují prostor někdejšího tábora. Jejich počet odpovídá počtu lidí, kteří v táboře zemřeli. To mi připomnělo, že ti, kteří zde zahynuli, nejsou jen součástí statistiky, ale byli skutečnými lidmi.

Z návštěvy jsem si odnáším mnoho nových informací, a především hlubší představu o tom, co se na tomto místě odehrávalo. Exkurze pro mě byla nejen poučná, ale také inspirující a ukázala mi, proč je důležité si podobné události připomínat.

Anežka Gregorová, 4. A

